

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-32(27)/13/TN

Warszawa, dnia 24 lipca 2013 r.

DECYZJA DNR-1/68/2013

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b w związku z art. 10 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy KASIA 4, wprowadzonej na polski rynek przez przedsiębiorcę Krzysztofa Nawrockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Krzysztof Nawrocki P.P.H.U. „EWA” w Bralinie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że produkt ten ze względu na brak stabilności sofy po jej rozłożeniu, brak spoiny klejowej na połączeniu kołkowym w miejscu zamocowania drewnianego podłokietnika lewego oparcia bocznego oraz brak instrukcji użytkowania i konserwacji, nie jest bezpieczny i w przypadku sof KASIA 4 wprowadzonych na rynek nakazuje przedsiębiorcy Krzysztofowi Nawrockiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Krzysztof Nawrocki P.P.H.U. „EWA” w Bralinie natychmiastowe ich wycofanie z rynku;

2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Krzysztofa Nawrockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Krzysztof Nawrocki P.P.H.U. „EWA” w Bralinie do przekazania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dowodów wykonania decyzji w zakresie pkt 1 w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna;

3) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. sofy KASIA 4, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Krzysztofa Nawrockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Krzysztof Nawrocki P.P.H.U. „EWA” w Bralinie, karę pieniężną w wysokości 8 000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 19 lutego 2013 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi sofy KASIA 4, wprowadzonej na polski rynek przez przedsiębiorcę Krzysztofa Nawrockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Krzysztof Nawrocki P.P.H.U. „EWA” w Bralinie.

Dowód: protokół kontroli nr NB.8361.7.2013 z dnia 30 stycznia 2013 r., k. 18-26 akt kontroli Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Sofa KASIA 4 to mebel mieszkaniowy wypoczynkowy o konstrukcji skrzyniowo – szkieletowej i wymiarach 1 200 mm x 1 000 mm x 900 mm. Sofa jest przeznaczona do siedzenia, a po rozłożeniu poduch oparcia i siedziska, w wyniku czego powstaje leżysko o powierzchni 1 930 mm x 1 140 mm, również do leżenia i spania dla jednej osoby. Elementy konstrukcyjne sofy wykonane są z tarcicy iglastej oraz materiałów drewnopochodnych. Warstwę sprężynującą stanowi formatka bonell, a warstwę wyrównującą – formatka moltoprenu. Oparcia boczne i oskrzynie przednie pojemnika na pościel wykonano z materiałów drewnopochodnych. Elementy tapicerowane pokryte zostały dwukolorową wzorzystą tkaniną meblową. Elementy konstrukcyjne pojemnika na pościel wykonano z materiałów drewnopochodnych (płyta MDF, płyta pilśniowa). Metalowe podnośniki poduchy oparcia przymocowano za pomocą śrub do oparć bocznych, a poducha siedziska – do oskrzyń krótkich. Skrzynia na pościel stanowi podporę poduchy brzegowej i środkowej. Mebel wyposażony jest w metalowe podnośniki poduch oraz kółka jezdne, które umożliwiają jego łatwe i szybkie przemieszczanie. Na tylnej powierzchni oparcia sofy umieszczona jest

etykieta zawierająca m.in. następujące dane: „P.P.H.U. EWA, 63-640 Bralin, ul. Nowa 9” oraz informacje pozwalające na identyfikację produktu.

W trakcie kontroli przedsiębiorcy „MEBLOHURT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Lublinie, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa sofy KASIA 4. Ocena ta została przeprowadzona w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań określonych w normach: PN-F-06001-1:1994 „*Meble mieszkaniowe. Postanowienia ogólne*”, PN-F-06001-3:1994 „*Meble mieszkaniowe. Badania*”, PN-82/D-02000 „*Meble mieszkaniowe. Terminologia*” oraz PN-EN 1022:2007 „*Meble mieszkaniowe. Meble do siedzenia. Oznaczanie stateczności*”, jak również w oparciu o aktualny stan wiedzy i techniki oraz uzasadnione oczekiwania konsumentów co do bezpieczeństwa produktu.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że po rozłożeniu sofy do pozycji leżyska, punkt podparcia poduchy brzegowej znajduje się zbyt daleko od krawędzi (tj. w odległości 330 mm), co w przypadku obciążenia odcinka brzegowej poduchy leżyska powoduje, że mebel traci stabilność. Ponadto w miejscu zamocowania drewnianego podłokietnika lewego oparcia bocznego inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili brak spoiny klejowej na połączeniu kołkowym. W opinii inspektorów Inspekcji Handlowej, rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w sofie KASIA 4 nie odpowiadają wymaganiom określonym w pkt 3.1 normy PN-F-06001-1:1994 „*Meble mieszkaniowe. Postanowienia ogólne*”, który stanowi, że zastosowane rozwiązania konstrukcyjne nie powinny zagrażać życiu lub zdrowiu użytkownika w żadnej z przewidywanych sytuacji użytkowych wynikających z funkcji mebla (wymagania krytyczne tabela 2 lp. 4 „*Bezpieczne rozwiązania konstrukcji mebla*”). Do produktu nie dołączono również instrukcji umożliwiającej bezpieczne użytkowanie sofy.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1 z dnia 31 stycznia 2013 r., k. 35-39 akt kontroli Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Mając na uwadze wyniki badań organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z

art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), pismem z dnia 28 lutego 2013 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Krzysztofa Nawrockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Krzysztof Nawrocki P.P.H.U. „EWA” w Bralinie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy KASIA 4. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie sofą KASIA 4, przekazania listy dystrybutorów, którym sprzedała ten produkt oraz przedstawienia dowodów potwierdzających spełnianie przez sofę KASIA 4 wymagań bezpieczeństwa. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się o informacje na temat liczby sof KASIA 4 posiadanych przez stronę postępowania, okresu w którym produkt był wprowadzany na rynek oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących tych produktów. Prezes UOKiK zwrócił się także o przekazanie ewentualnych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofę KASIA 4.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 28 lutego 2013 r., k. 8-11 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 14 marca 2013 r. strona postępowania poinformowała, że jest wytwórcą sofy KASIA 4 oraz sama zauważyła i wyeliminowała wady w konstrukcji sofy KASIA 4, na dowód czego przedstawiła zdjęcia mebla z zamontowanymi na wewnętrznych bokach metalowymi kątownikami, mającymi zapewnić sofie stabilność. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że nie otrzymała skarg i reklamacji na ten produkt.

Pismem z dnia 4 kwietnia 2013 r. Prezes UOKiK zlecił Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli u strony postępowania, mającej na celu m.in. ustalenie, czy obecnie wprowadzane na rynek sofy KASIA 4 są bezpieczne, kiedy przedsiębiorca podjął deklarowane działania naprawcze oraz czy działania te objęły sofy KASIA 4 wprowadzone na rynek.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 4 kwietnia 2013 r., k. 18-20 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 29 kwietnia 2013 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK akta kontroli przeprowadzonej u strony postępowania. W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej ustalili, że strona postępowania przynajmniej od 2006 r. wprowadza na rynek kilka modeli sof (KASIA 1, KASIA 2, KASIA 3 i KASIA 4) oznaczonych na fakturach w ten sam sposób (jako „sofa KASIA”), a deklarowane działania naprawcze podjęła pod koniec 2012 r. wyłącznie wobec

sof KASIA 4 posiadanych na swoim stanie magazynowym. Ponadto inspektorzy Inspekcji Handlowej ustalili listę dystrybutorów wszystkich modeli sof KASIA z lat 2012-2013 oraz stwierdzili, że strona postępowania obecnie nie posiada sof KASIA 4 na stanie magazynowym.

Dowód: pismo Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 29 kwietnia 2013 r. wraz z aktami kontroli, k. 23-203 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismami z dnia 16 maja 2013 r. Prezes UOKiK zwrócił się do wszystkich dystrybutorów sof KASIA z 2013 r. (łącznie sześciu przedsiębiorców) z prośbą o informację, czy zakupili sofę KASIA 4 w 2013 r. i czy posiadają tę sofę, a jeśli tak czy mebel ten ma zamontowane na wewnętrznych bokach metalowe kątowniki mające zapewnić sofie stabilność, czy w miejscu zamocowania drewnianych podłokietników występuje spoina klejowa na połączeniu kołkowym oraz czy do tego mebla jest dołączona instrukcja użytkowania i konserwacji. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się o przekazanie informacji, czy strona postępowania poinformowała ich, że sofa KASIA 4 - o konstrukcji sprzed zmian dokonanych pod koniec 2012 r. - nie spełnia wymagań bezpieczeństwa oraz czy zaproponowała wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez egzemplarze zakupione przed 2013 r.

Dowód: pisma Prezesa UOKiK z dnia 16 maja 2013 r., k. 204-215 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi, dwóch dystrybutorów poinformowało, że zakupili sofę KASIA 4 w 2013 r. i posiadane przez nich egzemplarze mają zamontowane metalowe kątowniki zapewniające sofie stabilność, w miejscu zamocowania drewnianych podłokietników występuje spoina klejowa na połączeniu kołkowym oraz jest dołączona do nich instrukcja użytkowania i konserwacji. Trzeci odbiorca oświadczył, że nie posiada sofy KASIA 4 zakupionej w 2013 r. Dwóch kolejnych dystrybutorów poinformowało, że nie zakupiło sofy KASIA 4 w 2013 r.

Pismem z dnia 4 lipca 2013 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 4 lipca 2013 r., k. 221 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Krzysztof Nawrocki, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Krzysztof Nawrocki P.P.H.U. „EWA” w Bralinie, wprowadził sofę KASIA 4 na polski rynek i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Na etykiecie, umieszczonej na tylnej powierzchni oparcia sofy, znajdują się dane przedsiębiorcy będącego stroną postępowania, a w toku postępowania jego strona oświadczyła, że jest wytwórcą sofy KASIA 4.

Dowody: dokumentacja fotograficzna przedstawiająca informacje umieszczone na etykiecie, k. 7 akt postępowania Prezesa UOKiK; pismo strony postępowania z dnia 14 marca 2013 r., k. 17 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz z uwzględnieniem spełniania przez produkt Polskich Norm. Z uwagi na fakt, że normy PN-EN 1022:2007 „*Meble mieszkaniowe. Meble do siedzenia. Oznaczenie stateczności*”, PN-F-06001-1:1994 „*Meble mieszkaniowe. Postanowienia ogólne*”, PN-F-06001-3:1994 „*Meble mieszkaniowe. Badania*” oraz PN-82/D-02000 „*Meble mieszkaniowe. Terminologia*” są wyżej opisanymi rodzajami norm, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa sofy KASIA 4 z uwzględnieniem określonych w nich wymagań.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że po rozłożeniu sofy do pozycji leżyska, punkt podparcia poduchy brzegowej znajduje się zbyt daleko od krawędzi (tj. w odległości 330 mm), co w przypadku obciążenia odcinka brzegowej poduchy leżyska powoduje, że mebel traci stabilność. Przy wchodzeniu, schodzeniu lub siadaniu na brzegu leżyska może dojść do samoistnego złożenia mebla, a w konsekwencji – do upadku użytkownika i powstania uszkodzeń ciała (np. stłuczenia, złamania), a w przypadku trzymania przez użytkownika naczyń z gorącym napojem – również poparzenia jego ciała. Ponadto w miejscu zamocowania drewnianego podłokietnika lewego oparcia bocznego inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili brak spoiny klejowej na połączeniu kołkowym. W opinii inspektorów Inspekcji Handlowej, rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w sofie KASIA 4 nie odpowiadają wymaganiom określonym w pkt 3.1 normy PN-F-06001-1:1994 „*Meble mieszkaniowe. Postanowienia ogólne*”, który stanowi, że zastosowane rozwiązania konstrukcyjne nie powinny zagrażać życiu lub zdrowiu użytkownika w żadnej z przewidywanych sytuacji użytkowych wynikających z funkcji mebla (wymagania krytyczne tabela 2 lp. 4 „*Bezpieczne rozwiązania konstrukcji mebla*”). Do produktu nie dołączono również instrukcji umożliwiającej bezpieczne użytkowanie sofy.

W toku niniejszego postępowania przedsiębiorca Krzysztof Nawrocki, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Krzysztof Nawrocki P.P.H.U. „EWA” w Bralinie nie kwestionował ustaleń inspektorów Inspekcji Handlowej, nie przedstawił też żadnych dowodów, które świadczyłyby o tym, że sofa KASIA 4 jest bezpieczna. Ponadto strona postępowania przyznała, że konstrukcja sofy KASIA 4, niezapewniająca stabilność sofy po jej rozłożeniu, jest wadliwa. W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał, że sofa KASIA 4 nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W toku postępowania przedsiębiorca Krzysztof Nawrocki, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Krzysztof Nawrocki P.P.H.U. „EWA” w Bralinie oświadczył, że pod koniec 2012 r. zmienił konstrukcję w egzemplarzach KASIA 4 posiadanych na stanie magazynowym (na dowód czego przedstawił zdjęcia mebla z zamontowanymi na wewnętrznych bokach metalowymi kątownikami, mającymi zapewnić sofie stabilność), a sofy KASIA 4 od tego momentu wprowadzane na rynek są bezpieczne. Mając na uwadze powyższe oświadczenie, Prezes UOKiK zwrócił się do wszystkich odbiorców sof KASIA w 2013 r. o poinformowanie, czy zakupili sofę KASIA 4 oraz czy posiadane przez nich egzemplarze tej sofy są bezpieczne. W odpowiedzi, dwóch dystrybutorów, którzy zadeklarowali zakup sofy KASIA 4 w 2013 r., poinformowało, że posiadane przez nich egzemplarze tej sofy są pozbawione nieprawidłowości stwierdzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej. W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za wiarygodne oświadczenie strony postępowania, że wyeliminowała zagrożenia w sofach KASIA 4 wprowadzanych na rynek od 2013 r. Jednak przez ponad cztery miesiące prowadzonego postępowania strona nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofy KASIA 4 wprowadzone na rynek do końca 2012 r., mimo że sama przyznała, iż sofy KASIA 4 produkowane w tym okresie były wadliwe. Dowody te zostały wyraźnie określone w piśmie Prezesa UOKiK z dnia 28 lutego 2013 r., mimo to strona postępowania nie wniosła nawet o przedłużenie terminu na ich przedstawienie. W związku z powyższym, Prezes UOKiK był zobligowany podjąć środki przewidziane w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Mając na uwadze nieprawidłowości stwierdzone w sofie KASIA 4, Prezes UOKiK uznał za niezbędne nakazanie natychmiastowego wycofania tego produktu z rynku. Na podstawie art. 24 ust. 12 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do przekazania dowodów wykonania decyzji w tym zakresie. W związku z powyższym, dowody wycofania sof KASIA 4 z rynku należy przekazać Prezesowi UOKiK. Z uwagi na fakt, że na dokumentach sprzedaży strona postępowania nie stosowała oznaczeń identyfikujących konkretny model sofy KASIA, w związku z czym nie wie, komu sprzedała sofę KASIA 4, w opinii Prezesa UOKiK powinna zwrócić się do wszystkich odbiorców sof KASIA i ustalić, które z tych podmiotów kupiły sofę będącą przedmiotem postępowania. Mając na uwadze niewielkie prawdopodobieństwo, aby odbiorcy sof KASIA do 2011 r. włącznie posiadali ten produkt, strona postępowania powinna podjąć działania wobec wszystkich dystrybutorów, którzy zakupili sofę KASIA w 2012 r. (łącznie 36 przedsiębiorców). W przypadku dystrybutorów, którzy nie dysponują sofą KASIA 4, należy przedstawić ich oświadczenia potwierdzające tę okoliczność. W przypadku podmiotów, które posiadają sofę KASIA 4, strona postępowania powinna odebrać od nich te

produkty i przekazać organowi nadzoru dowody tych działań w postaci faktur korygujących. Wobec sof KASIA 4 odebranych od dystrybutorów strona postępowania powinna podjąć działania naprawcze (polegające na zamontowaniu na wewnętrznych bokach metalowych kątowników mających zapewnić sofie stabilność po jej rozłożeniu, umieszczeniu spoiny klejowej na połączeniu kołkowym w miejscu zamocowania drewnianych podłokietników oraz dołączonemu instrukcji użytkowania i konserwacji), na dowód czego strona postępowania powinna przedstawić informacje na temat liczby sof KASIA 4, w których dokonała naprawy, faktury zakupu metalowych kątowników (albo inny dowód potwierdzający posiadanie tych elementów), dokumentację zdjęciową potwierdzającą podjęte działania naprawcze oraz wzór instrukcji użytkowania i konserwacji dołączoną do sofy. Zamiast ww. działań naprawczych, strona postępowania może zniszczyć wycofane od dystrybutorów sofy KASIA 4, na dowód czego powinna przedstawić protokół zniszczenia oraz dokumentację fotograficzną albo faktury za usługę utylizacji wykonaną przez profesjonalny podmiot. Strona postępowania może również przedstawić inne dowody pod warunkiem, że zostaną one uznane za adekwatne i wystarczające przez organ nadzoru. Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki określone w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są adekwatne do zagrożenia stwarzanego przez sofę KASIA 4.

W związku z tym, że Prezes UOKiK uznał, iż sofa KASIA 4 nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Krzysztof Nawrocki, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Krzysztof Nawrocki P.P.H.U. „EWA” w Bralinie, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność

obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że nie jest to pierwsze naruszenie przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Strona postępowania wprowadziła bowiem na rynek inny tego typu mebel (sofę AMELIA), który w decyzji nr DNR-1/84/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. Prezes UOKiK uznał, że nie jest produktem bezpiecznym. Okolicznością obciążającą jest również niedopełnienie przez stronę obowiązku prowadzenia dokumentacji pozwalającej na przekazanie organowi nadzoru informacji dotyczących obrotu sofą KASIA 4, w szczególności liczby tych produktów wprowadzonych na rynek i listy jej dystrybutorów. Ponadto na niekorzyść strony postępowania przemawia fakt, że działalność związana z kwestionowaną sofą jest głównym przedmiotem działalności strony – zajmuje się ona bowiem produkcją mebli. Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał brak skarg i reklamacji dotyczących sof KASIA 4.

Z uwagi na nieprowadzenie przez stronę postępowania dokumentacji dotyczącej ilości sprzedanych konkretnych modeli sof KASIA, Prezes UOKiK nie był w stanie zweryfikować liczby sof KASIA 4, które zostały wprowadzone na rynek. W związku z powyższym, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, jako kryterium pomocniczym, organ nadzoru nie posłużył się korzyścią majątkową osiągniętą ze sprzedaży kwestionowanych produktów.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów – należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu po upływie terminu, od kiedy decyzja stała się ostateczna.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

Krzysztof Nawrocki
Krzysztof Nawrocki P.P.H.U. „EWA”
ul. Nowa 9
63-640 Bralin